

1913

I. B) alsóztály.

7

jan. 25. ülésén; megjel. Budapesti Szemle. 1909. IV. füz.) — 28. Az Akadémia emlékerlegei. (Akadémiai Értesítő. 1909. II. f.) — 29. Kisfaludy Sándor és az 1809-iki insurrectio. (Akadémiai Értesítő. 1909. 8. 9. f.) — 30. József nádor és az 1809-iki nemesi felkelés. (Felolvasatott a Magy. Történelmi Társaság 1909. jún. 5. ülésén; megjelent a Századok 1909. VIII. f.-ben) — 31. Gr. Széchenyi István és a soproni gözmalom. (M. Mérnök- és Építészegylet Közlönye 1909. XI. f.) — 32. A Tudománytár története. (Felolvasatott az Akadémia 1910. jan. 31-én; megj. Akad. Értesítő 1910. III. f.) — 33. Széchenyi István és műzsája (Vasárnapi Ujság 1910. 15. sz.) — 34. Az Akad. Értesítő 70 éves jubileuma. (Akad. Ért. 1911. jún.) — 35. Vörösmarty és az Akadémia nyelv. munkássága. (Magyar Nyelv. 1911. decz.) — 36. Kisfaludy Sándor és a Tudós-társaság. (Ak. Ért. 1911. szept.) — 37. Vörösmarty akadémiai folyóiratterve. (Ak. Ért. 1911.) — 38. Kisfaludy Sándor és Kazinczy Ferencz irodalmi vitája. (Irodalomtört. Közlemények 1911. IV.). — 39. Széchenyi és az első közlekedési költségvetés. (Századok 1912. febr.) — 40. Vörösmarty ismeretlen nyelvtudományi dolgozatai. (Magyar Nyelv 1912. május, június, szept. és okt.) — 41. Bajza József akadémiai munkássága. (Irodalomtörténeti Közlemények. 1912. 2., 3. és 4. f.)

E gazdag munkásságban nincs még kis terjedelmű adalék sem, mely ne alapulna önálló kutatáson és történeti vagy irodalomtörténeti tudásunkat ne gazdagítaná vagy helyesbíténé. Minél nagyobb súlyt helyezünk újabb az irodalomtörténet terén is a kutatás munkájára, annál nagyobb készséggel kell fogadnunk oly szakfőfűt, a ki ez iránynak egyik legbuzgóbb és legszerencsésebb munkása. Azért dr. Vizsota Gyulát ismételtlen ajánlom levelező tagnak.

Heinrich Gusztáv, r. t.

AZ I. OSZTÁLYBA

KÜLSŐ TAGNAK:

III.

Dr. BEZOLD KÁROLY titkos udvari tanácsost, a heidelbergi egyetemen a keleti nyelvek r. tanárát, az ottani tudom. Akadémia egyik titkárát, az I. osztályba *külső* tagnak ajánlom.

Bezold az assyriologia vezérlő tudósai közé tartozik. Tudós pályája kezdetén a British Museum kujundsiki emlékeinek leírásával és rendezésével bízta meg, mely sok évre terjedő munkásságának eredménye, a „Catalogue of the Cuneiform Tablets in the Koujunjik

„Collection of the British Museum“ című öt folió-kötet az assyriologia egyik forrásmunkájának van elismerve. Mint a „Zeitschrift für Assyriologie“ szerkesztője, nagy hatása van e tanulmányok fejlesztésére és központosítására. Kiváló helyet foglal el az aethiop philologiában is. E körben legújabb nagy munkája a müncheni Akadémiától kiadott „Kebranagast“. A heidelbergi tud. akadémia alapítása óta ennek kiadványai során jelennek meg nagyfontosságú dolgozatai, melyekben a babyloni eszméknek a hellenismusra tett hatásáról meglepő eredményeket mutat fel.

Oppert halála óta az assyriologia nincsen képviselve külső tagjaink sorában. E hézagot töltene ki Bezold Károly megválasztása, melylyel az ifjú heidelbergi Akadémia iránt is rokonérzésünket fejeznők ki.

Goldziher Ignác ig. és r. t.

IV.

NEUGEBAUER LÁSZLÓ műfordítót az I. osztályba *külső* tagnak ajánlom. Neugebauer a magyar irodalomnak német nyelven való ismertetése terén kiváló érdemeket szerzett oly értelemben, mint az Alapszabályok 17. §-a ezt körülírja. Ennek igazolására hivatkozom Neugebauer Lászlónak 1865 óta magyar írók német fordításában kifejtett majdnem 50 éves munkásságára. Jókai volt az első, a kitől németre fordított („Fortunatus Imre“), utána Pulszky Ferencz „Franz Deák“ cz. essayjét adta, fordította Endrődi Sándor dalait, Csiky „Proletárok“, „Czifra nyomonrűség“ drámáit, sokat fordított Arany, Gyulai, Tóth Kálmán s mások költeményeiből, lefordította Kiss József költeményeit („Gedichte“ 1887, „Lied von der Nähmaschine“ 1884), ő volt Mikszáth Kálmán egyik legelső német fordítója („Ungarische Dorfgeschichten“ 1890 ezim alatt „A jó palócok“). De különös elismerést aratott Petőfi műveinek fordításával, melyekből „Gedichte von Petőfi“ első kiadása 1878-ban, a második 1885-ben, a harmadik teljesen átdolgozott és bővített kiadás 1910-ben jelent meg. (Leipzig, Max Hesse, 350 l.) Ezek a fordítások ma a legjobb német Petőfi-fordítások s kivált abban kiválók, hogy a nagy magyar lírikust híven s a maga szellemében ismertetik meg tartalmi és alaki hűséggel egyaránt. Ezt a német irodalomban is így tudják s ez magyarázata annak, hogy három kiadás jelenhetett meg belőle. A magyar irodalom iránt ez a lelkes odaadás jellemzi Neugebauer-t s ezért a legmelegben ajánlom őt a Tekintetes Akadémia jóakaratába.

Ferenczi Zoltán, l. t.